नायेत्यादि। अत्रापि कच्चिदनुषज्यते तपस्यन्ती तपःकुर्व्वती भ०
त्वं कच्चिन्नायस्यसि न खिद्यसे अत्यन्ताभ्यासात् नमस्तपोवरि
वइति क्यः इर्यस्युयतने कच्चित्त्वं गुरूनाचार्य्यादीन् सम्यगतूतुषः
तोषितवत्यसि तुषिल्लयौञितुष्टौ ञ्यन्तादङ् ञ्यङ्युङःस्वःखेः
सन्वदिति खेर्घः कच्चित्त्वं यमान्न उदविजिष्ठाः नाभैषीः पुण्यवतां
मृत्योर्भयं नास्तीति भावः यमइन्द्रियनिग्रहे वा कियत्कालं यमः
कार्य्यइति भयं दूरीभूतमित्यर्थः विजङीशोभीकम्पे विजेर्नुर्नेमी
त्यगुणत्वं कच्चित्त्वं निजाय स्वकीयाय तपसे अतुषः तुष्टासि
श्रद्धावती असिद्धित्वशङ्काशून्या वासीत्यर्थः पुषादित्वात् ङः
॥ ६९ ॥

अथार्घ्यं मधुपर्काद्यमुपनीयादरादसौ। अर्च्चयि
त्वा फलैरर्च्चैा सर्व्वत्राख्यदनामयं ॥ ७० ॥

इति प्रकीर्णकाः।

अथेत्यादि। अथानंतरमसौ शवरी अर्घ्यमर्घार्थं पादार्घाभ्या ज०म०
ञ्चेति यत् मधुपर्काद्यं मधुपर्कमिश्रमुदकं मधुपर्कः तदाद्यं आदौ
भवमाद्यं तदुपनीयादरात् फलैरर्च्चयित्वा अर्च्चैा अर्च्चनार्हौ ण्यत्
रामलक्ष्मणौ सर्व्वत्रोक्तेषु अनामयं कल्याणं आख्यत्कथितवती
अस्यतीत्यङ्। इति प्रकीर्णकाः ॥ ७० ॥

अथेत्यादि। एवं प्रश्नानन्तरं असौ शवरी मधुपर्केणाढ्यं भ०
सहितं अर्घ्यमुपनीय अर्च्चैा अर्च्चार्हौ रामलक्ष्मणौ फलैरादरात्
अर्च्चयित्वा सर्व्वत्र पूर्व्वपृष्टेष्वर्थेषु अनामयं कुशलं आख्यत उक्त